

Ο Θεολόγης (Γάκης) Καλεμτζάκης γεννήθηκε τον Μάρτη του '46 στη Σαλονίκη. Παιδί εύπορης οικογένειας, γρήγορα ένοιωσε τη γοητεία των αγώνων αυτοκινήτου και το '65 εξέδωσε την πρώτη του licence. Ο επαγγελματικός του προσανατολισμός, παρέλαβε την πατρική εταιρεία εμπορίας κρεάτων, του επέτρεψε να ασχοληθεί με ευχέρεια στο σπορ που αγαπούσε.

Τον Ιούνιο του ΄67 κάνει για πρώτη φορά αισθητή την παρουσία του, καθώς στο πρωταθλητικό ράλυ “Σκρά Κιλκίς Λαχανά” πλασάρεται στην τρίτη θέση, αφήνοντας πίσω τον νικητή της προηγούμενης χρονιάς Σταύρο Ζαλμά αλλά και τον Γιώργο Ραπτόπουλο.

Αγωνίζεται με το ψευδώνυμο “Οζελοτ", προφανώς για να αποφύγει τον πατρικό έλεγχο. Το περιοδικό “νέο αυτοκίνητο”, κάνει λόγο για τον “νέο από την Θεσσαλονίκη”.

Τον Σεπτέμβρη του '68, με συνοδηγό τον Ζαφειρίου σε Lotus Cortina και το 2 στις πόρτες, θα τερματίσει τρίτος στο ράλυ Δ.Ε.Θ. Θα είναι το πρώτο 1 – 2 – 3, Βορειοελλαδιτών οδηγών σε πρωταθλητικό αγώνα. Πρώτος τερμάτισε ο Σταύρος “Βόρειος” Γεωργιάδης με

Lancia
Fulvia
HF
και δεύτερος ο Γ. Ραπτόπουλος με
Audi
90. Σκανδαλωδώς η επιτροπή εφέσεων έβγαλε και τους τρεις εκτός αγώνος, στην πρώτη χρονιά των ελληνικών αγώνων που το παρασκήνιο ήταν πιο έντονο από το προσκήνιο.

Στο τέλος του '69, υπό δριμύ ψύχος, θα κερδίσει με τη Lotus το πρώτο auto cross που διοργανώθηκε στη Θεσσαλονίκη, αφήνοντας δεύτερο το Γιάννη “Μαύρο” Μεϊμαρίδη.

Μπαίνοντας στη δεκαετία του '70, είναι ήδη γνωστός. Εκφράζει τις πιο ζωντανές ελπίδες των βόρειων για επαναλήψεις διακρίσεων όπως εκείνες του πρωταθλητή Ραπτόπουλου και του νικητή Γεωργιάδη.

Στο “Εαρινό” του '70 θα κερδίσει “ετάπ” από τον “Σιρόκο”, δεν θα καταφέρει όμως να τερματίσει όπως και στο “Μαύρο Ρόδο” που κάνει μια από τις πρώτες του εμφανίσεις με το
Capri
, αλλά θα κερδίσει το δεύτερο “Θερμαϊκού” με τη
Lotus
. Οι ελπίδες της Θεσσαλονίκης για ένα τίτλο μετά τον τελευταίο του Ραπτόπουλου το '63, έμοιαζαν πολύ ισχυρές στο 8ο ράλυ Δ.Ε.Θ. ('74). Ο Γάκης,
που
αγωνίζεται πιά με το επώνυμό του, κερδίζει τις τέσσερις πρώτες ετάπ, (Πολύγυρο, Σταυρό, Όσσα, Θεοδώριο) αλλά στη συνέχεια η
Ascona
του εγκαταλείπει από ηλεκτρικά. Αν είχε κερδίσει θα είχε εξασφαλίσει τον τίτλο.
Κατεβαίνει στην Αθήνα για το 6ο “Μαύρο Ρόδο” αλλά σπάει το μοτέρ πριν την πρώτη ετάπ (Μαραθώνας). Έτσι όλα παίζονται στο “Φθινοπωρινό”, όπου στη δεύτερη ετάπ θα τουμπάρει την
Ascona
του, θα χάσει κάθε ελπίδα και θα χαρίσει το πρωτάθλημα στον “Λεωνίδα”.
Μοναδική παρηγοριά για τους Θεσσαλονικείς η δεύτερη τρίτη, τέταρτη θέση του πρωταθλήματος.

αρχείο Φ.Φ./Γ.Κ.
για το tellingstories.gr